

Genen DNA en RNA 21 06 2024

Genen zijn dragers van erfelijke eigenschappen. Er is niets mis met dit idee.

70 jaar geleden werd verzonnen dat de moleculaire basis voor genen DNA is, een zeer lang molecuul waarvan iedere cel van een organisme een kopie bevat. Er werd een fictieve koppeling gemaakt tussen een idee en een stofje.

Wat later bleek dit DNA niet overall in een levend wezen hetzelfde te zijn. Om dit probleem, in samenhang met “vaste genen”, op te lossen werd de epigenetica bedacht; genen kunnen aan- en uitgezet worden.

Weer later bleek dat DNA, en het hulpje RNA, zelfs maar héél kort “leven”, ongeveer één seconde, het komt en het gaat voortdurend, kennelijk aangestuurd door de omgeving.

Hieruit volgt dat DNA niet geschikt is voor het opslaan van langdurige vaste informatie, en kan dus geen moleculaire basis voor genen zijn.

Nu denken wetenschappers dat die kortlevende stofjes, DNA en RNA, antennes zijn om energie op te vangen, van de zon en van de aarde.

Die energie wordt afgegeven aan onze lichaamsvloeistof, die bestaat uit gestructureerd water, een ander naam is pi-water, waar pi voor informatie staat. Ons bindweefsel, de fascia, bestaat grotendeels uit gestructureerd water.

Dit gestructureerde water, een soort gelei, kan energie opslaan en afgeven (“we zijn een batterij”) en informatie opslaan. Dit lijkt dus een goede kandidaat voor de opslag van genetische informatie.

Dit is een onderdeel van “de nieuwe biologie” en biedt veel mogelijkheden voor nieuwe inzichten en geneeswijzen. Het idee van ziekteverwekkers zoals virussen heeft hier geen plaats. Wel dat onze leefstijl bepalend is voor ons wel-bevinden.

Roland Sassen sassen@thinsia.com